Teisipäev, 24. oktoober 2006

8. rõhutab, et kolmandate riikide üldtunnustatud raamatupidamispõhimõtete hindamine ei peaks olema ainult tehnilist laadi, vaid et arvesse tuleks võtta ka majanduslikku ja regulatiivset tausta;

9. palub komisjonil koostada samaväärsuse määratlus, mis hõlmab kolmandates riikides kohaldatavate sobitusnõuete asjakohast kohaldamist, võttes arvesse rahvusvaheliste finantsaruandlusstandardite alusel toimivaid Euroopa emitente, ja kolmandate riikide raamatupidamisstandardite ning rahvusvaheliste finantsaruandlusstandardite vaheliste erinevuste üksikasjaliku ja objektiivse analüüsi põhjal vajalikuks peetavaid nõudeid, et tagada investorite kaitse;

10. arvab, et rahvusvaheliste finantsaruandlusstandardite ja Ameerika Ühendriikide üldtunnustatud raamatupidamispõhimõtete samaväärsust puudutava kokkuleppe puudumise korral 1. jaanuaril 2009 (kusjuures samaväärsus on määratletud nii, nagu see on märgitud lõikes 9) peaksid Euroopas asutatud Ameerika ettevõtjad kasutama rahvusvahelisi finantsaruandlusstandardeid täies ulatuses; kutsub liidu teisi pädevaid asutusi üles selles osas oma seisukohta esitama;

11. väljendab rahulolematust uute meetmete kaasamise üle, et teha protsessi nii hilises etapis veel kaheks aastaks erand professionaalsetele väärtpaberitele, ning peab seda sobimatuks;

12. kiidab rakendusmeetmed heaks, eeldusel et komisjon võtab eelnimetatud punkte arvesse;

13. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja Euroopa väärtpaberituru reguleerijate komiteele.

P6_TA(2006)0437

Naissoost sisserändajate roll ja koht ELis

Euroopa Parlamendi resolutsioon naiste sisserände kohta: naissoost sisserändajate roll ja koht Euroopa Liidus (2006/2010(INI))

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) konventsiooni võõrtöötajate kohta (1949), ILO konventsiooni, mis käsitleb ebaseaduslikku võõrtööjõudu, võrdsete võimaluste edendamist ja võõrtöötajate kohtlemist (1975) ning võõrtöötajate ja nende perekonnaliikmete õiguste kaitse rahvusvahelist konventsiooni (1990);

— võttes arvesse inimestega, eelkõige naiste ja lastega kauplemise takistamist, sellise kauplemise vastu võitlemist ja selle eest karistamist käsitlevat protokolli (2000) ning rändajate salaja üle maa-, õhu- või merepiiri toimetamist tõkestavat protokolli (2000), mis täiendavad Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni riikidevahelise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemise konventsiooni;

— võttes arvesse pagulasseisundi konventsiooni (1951) ja seda täiendavat pagulasseisundi protokolli (1967);

— võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni rahvastikufondi (UNFPA) aruannet maailma rahvastiku olukorra kohta "Lootuse täitumise suunas: naised ja rahvusvaheline ränne" (2006);

— võttes arvesse nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/81/EÜ elamisloa väljaandmise kohta pädevate asutustega koostööd tegevatele kolmandate riikide kodanikele, kes on inimkaubanduse ohvrid või kelle ebaseaduslikule sisserändele on kaasa aidatud [1];

— võttes arvesse EÜ asutamislepingu artiklit 13 diskrimineerimise vastase võitluse kohta;

— võttes arvesse EÜ asutamislepingu artiklit 63, millega antakse ühendusele volitused ja pädevus otsustada sisserände- ja varjupaigapoliitika üle;

---

[1] ELT L 261, 6.8.2004, lk 19.

— võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 15.–16. oktoobri 1999. aasta Tampere kohtumise, 14.–15. detsembri 2001. aasta Laekeni kohtumise, 21.–22. juuni 2002. aasta Sevilla kohtumise ja 19.–20. juuni 2003. aasta Thessaloniki kohtumise eesistujariigi järeldusi, milles rõhutati koostöö ja teabevahetuse arendamise olulisust äsja asutatud riiklike integratsiooni kontaktpunktide rühma raames, et eelkõige tugevdada vastava poliitika kooskõlastamist riiklikul ja ELi tasandil;

— võttes arvesse komisjoni rohelist raamatut Euroopa Liidu lähenemisviisi kohta majandusmigratsiooni juhtimisele (KOM(2004)0811);

— võttes arvesse komisjoni rohelist raamatut Euroopa rändevõrgustiku tuleviku kohta (KOM(2005)0606);

— võttes arvesse komisjoni teatist sisserände, integratsiooni ja tööhõive kohta (KOM(2003)0336);

— võttes arvesse komisjoni teatist, millega kehtestatakse aastateks 2007–2013 raamprogramm "Solidaarsus ja rändevoogude juhtimine", võttes arvesse muudetud ettepanekuid võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsused, millega asutatakse Euroopa pagulaste fond aastateks 2008–2013, millega asutatakse välispiiride fond aastateks 2007–2013, millega asutatakse Euroopa tagasisaatmisfond aastateks 2008–2013 üldprogrammi "Solidaarsus ja rändevoogude juhtimine" raames ning ettepanekut võtta vastu nõukogu otsus, millega asutatakse Euroopa fond kolmandate riikide kodanike integreerimiseks aastateks 2007–2013 üldprogrammi "Solidaarsus ja rändevoogude juhtimine" raames (KOM(2005)0123);

— võttes arvesse komisjoni teatist pealkirjaga "Ränne ja areng: mõned konkreetsed suunised" (KOM(2005)0390);

— võttes arvesse komisjoni teatist pealkirjaga "Ühine integratsioonikava. Raamistik kolmandate riikide kodanike integreerimiseks Euroopa Liidus" (KOM(2005)0389);

— võttes arvesse komisjoni teatist pealkirjaga "Poliitikakava seadusliku rände kohta" (KOM(2005)0669);

— võttes arvesse komisjoni teatist pealkirjaga "Prioriteetsed meetmed rändeprobleemide lahendamiseks: esimene tagasiside Hampton Courti kohtumisele" (KOM(2005)0621);

— võttes arvesse komisjoni teatist pealkirjaga "Temaatiline programm koostööks kolmandate riikidega rände ja varjupaiga valdkondades" (KOM(2006)0026);

— võttes arvesse nõukogu 29. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/43/EÜ, millega rakendatakse võrdse kohtlemise põhimõte sõltumata isikute rassilisest või etnilisest päritolust [1];

— võttes arvesse nõukogu 27. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/9/EÜ, millega sätestatakse varjupaigataotlejate vastuvõtu miinimumnõuded [2];

— võttes arvesse nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiivi 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta [3];

— võttes arvesse nõukogu 25. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/109/EÜ pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta [4];

— võttes arvesse nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/83/EÜ miinimumnõuete kohta, mida kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad täitma, et saada pagulase või muul põhjusel rahvusvahelist kaitset vajava isiku staatus, ja antava kaitse sisu kohta [5];

---

[1] EÜT L 180, 19.7.2000, lk 22.
[2] ELT L 31, 6.2.2003, lk 18.
[3] ELT L 251, 3.10.2003, lk 12.
[4] ELT L 16, 23.1.2004, lk 44.
[5] ELT L 304, 30.9.2004, lk 12.

Teisipäev, 24. oktoober 2006

— võttes arvesse ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus ühenduse rändestatistika ja rahvusvahelise kaitse kohta (KOM(2005)0375);

— võttes arvesse oma 13. oktoobri 2005. aasta resolutsiooni sisserändajate lõimimise kohta Euroopas koolide ja mitmekeelse hariduse abil [1];

— võttes arvesse oma 9. juuni 2005. aasta resolutsiooni seadusliku ja ebaseadusliku ümberasumise vaheliste seoste ja ümberasujate lõimimise kohta [2];

— võttes arvesse oma 15. jaanuari 2004. aasta resolutsiooni sisserännet, integratsiooni ja tööhõivet käsitleva komisjoni teatise kohta [3];

— võttes arvesse oma 9. märtsi 2004. aasta resolutsiooni vähemusrahvustesse kuuluvate naiste olukorra kohta Euroopa Liidus [4];

— võttes arvesse Haagi programmi, mille Euroopa Ülemkogu võttis vastu 4. novembril 2004. aastal ja milles kehtestati ajavahemikul 2005–2010 vabaduse, turvalisuse ja õigluse valdkonnas rakendatavad eesmärgid;

— võttes arvesse Groningenis 9. novembril 2004. aastal toimunud ministrite mitteametlikku konverentsi, kus esimest korda kohtusid integratsioonipoliitika eest vastutavad ministrid;

— võttes arvesse 19. novembril 2004. aastal Euroopa Liidu Nõukogu poolt vastu võetud ühiseid integratsiooni aluspõhimõtteid, mis kujutavad endast ühtset soovituste kogumit, mis peaks olema ELi integratsioonipoliitika alus;

— võttes arvesse Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartat ning eriti selle artikleid 18, 20, 21 ja 22;

— võttes arvesse kodukorra artiklit 45,

— võttes arvesse naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni raportit (A6-0307/2006),

A. arvestades, et naissoost sisserändajate arv kasvab Euroopa Liidus pidevalt ning naissoost sisserändajad moodustavad ligikaudu 54% sisserändajate üldarvust ning see rühm hõlmab järjest erinevamaid rände kategooriaid (majandusränne, katastroofidest tingitud sisseränne, perekondade taasühinemine, poliitilised pagulased või relvastatud konfliktide eest põgenejad, ebaseaduslik sisseränne, varjupaiga taotlemine);

B. arvestades nõuetekohase organiseeritud ja kooskõlastatud Euroopa sisserändepoliitika puudumist ja asjaolu, et Euroopa Liit ja selle liikmesriigid peavad koostama poliitika ebaseadusliku sisserände reguleerimiseks koostöös kolmandate riikidega;

C. arvestades, et naissoost sisserändad puutuvad integreerumisel üldjuhul kokku suurte probleemidega, eelkõige järgmistega: raskused tööturule pääsemisel, madal tööhõive määr ja suur tööpuudus, töötamine ajutistel või madalalt tasustatud töökohtadel sotsiaal- ja majandusliku kaitseta või poolvarimajandusse kuuluvates sektorites või mitteametlikel töökohtadel, piiratud keeleoskus, madal osalusprotsent põhi- ja eelkõige kolmanda taseme hariduses, piiratud osalus vastuvõtjariigi sotsiaalses ja poliitilises elus, ametiühingutega seotud tegevuses ja kultuurielus, vaesus ja sotsiaalne tõrjutus; arvestades, et sellele vaatamata tuleb ELi suhteliselt kvalifitseerimata töökohtadele, näiteks koduabilisteks, tööle kaugeltki mitte tähtsusetu arv oma riigi haridussüsteemis kõrgkooli lõpetanud noori naisi nende riikides valitseva naiste suure tööpuuduse ning madalate palkade tõttu, mida neile oma riigis nende erialasele ettevalmistusele ja oskustele vastava töö eest makstakse;

D. arvestades, et naissoost sisserändajad puutuvad üksikisikutena sageli kokku ränga diskrimineerimisega, mis tuleneb nende abikaasade õiguslikust seisundist, nagu see on näidatud direktiivis 2003/86/EÜ (mitteautonoomne seisund, piiratud juurdepääs tööturule, elamisloa ebakindlus leseks jäämise, lahutuse jne tagajärjel) ning nii oma riigist kaasa toodud kui ka vastuvõtvas ühiskonnas valitsevast meelsusest, negatiivsetest stereotüüpidest ja tavadest; lisaks sellele märgib, et mõnes sisserändajate kogukonnas puutuvad nad kokku selliste teravate probleemidega nagu marginaliseerimine, sundabielud, naiste suguelundite moonutamine ja nn auroimad;

(1) ELT C 233 E, 28.9.2006, lk 121.
(2) ELT C 124 E, 25.5.2006, lk 535.
(3) ELT C 92 E, 16.4.2004, lk 390.
(4) ELT C 102 E, 28.4.2004, lk 497.

E. rõhutades, et väga paljudel juhtudel määrab naissoost sisserändajate integratsioon ühiskonda ära sisserändajatest põlvnevate teise ja kolmanda põlvkonna kodanike integratsiooni;

F. arvestades, et naissoost sisserändajad puutuvad rohkem kokku nii psühholoogilise kui füüsilise kuritarvitamisega kas tulenevalt rahalisest ja õiguslikust sõltuvusest abikaasast või seetõttu, et õigusliku seisundita naissoost sisserändajatel on suurem tõenäosus sattuda töökohal kuritarvitamise ja seksuaalse ekspluateerimise ning inimkaubanduse ohvriks; arvestades, et õigusliku seisundita naissoost sisserändajate puhul tekitab selline õigusliku seisundi puudumine nende elukohaks oleva liikmesriigi territooriumil eelkõige ohu, et neile võidakse keelata põhiõigusi ja samal põhjusel on nad sagedamini diskrimineerimise ja vägivalla ohvrid igapäevaelus;

G. arvestades, et integratsioon on kahepoolne protsess, mis ühelt poolt eeldab naissoost sisserändajatelt valmisolekut võtta endale vastutus vastuvõtvasse ühiskonda integreerumise eest ja ühtlasi ELi kodanike valmisolekut aktsepteerida ja integreerida naissoost sisserändaid; arvestades, et sellega seoses tuleb kavandada ja rakendada ühendatud meetmeid, et mõjutada nii sisserändajate kui vastuvõtvate ühiskondade käitumisviisi kõigil asjakohastel tasanditel ja võtta kasutusele ressursid mõlemal poolel; arvestades, et see kahepoolne protsess nõuab vastastikust pühendumist, mis hõlmab vastuvõtva ühiskonna ja sisserändajate õigusi ja kohustusi;

H. arvestades, et vastavalt uusimatele raportitele, milles hinnati liikmesriikide sisserändajaid käsitlevat integratsioonipoliitikat, näib, et soolist mõõdet ei ole ei ühtlustatud poliitika ega andmete kogumise tasandil süstemaatiliselt arvesse võetud;

I. arvestades, et naissoost sisserändajate ja tüdrukute inimõiguste rikkumisi nn auroimade, sundabielude, naiste suguelundite moonutamise või muude rikkumiste kujul ei saa õigustada ühegi kultuurilise ega usulise kaalutlusega ning sellega ei tohiks mingil tingimusel leppida;

J. arvestades, et uus finantsraamistik aastateks 2007–2013 näeb ette mitte ainult olemasolevate sisserändajate integreerimise programmide ja fondide tugevdamise, vaid ka uued algatused, nagu solidaarsuse ja rändevoogude juhtimise raamprogramm (mis hõlmab kolmandate riikide kodanike integratsioonifondi, välispiiride fondi ja pagulaste fondi), mis peavad kaasama soolise mõõtme ja naissoost sisserändajate parima võimaliku integratsiooni;

K. arvestades, et on täheldatud arvukaid seoseid naistekaubanduse ja majandusrände vahel;

1. usub, et ELi arengu- ja sotsiaalse ühtekuuluvuse poliitika raames tuleks rakendada tõhusat vastuvõtu- ja integratsioonipoliitikat sisserändajate jaoks, eriti naissoost sisserändajate jaoks, kes nüüd moodustavad enamiku nendest, kes rändavad Euroopa Liitu järjest erinevamatel põhjustel (majanduslikud põhjused, pagulus, varjupaigataotlemine, perekonna taasühinemine); tervitab komisjoni algatust avaldada suunised ühise raamprogrammi kohta kolmandate riikide kodanike integreerimiseks Euroopa Liitu, rõhutades, et kõigi meetmete puhul tuleks arvesse võtta soo erilist olemust ja naiste olukorda;

2. tunnistab raskusi, millega puutuvad kokku äsja riiki saabunud sisserändajad, eriti naised, kes kuuluvad kõige ohualdimasse kategooriasse, kuna nad kannatavad etnilisel päritolul ja sool põhineva kahekordse diskrimineerimise all; palub liikmesriikidel tugevdada struktuure ja sotsiaalteenuseid, mis võimaldavad sisserändajatel end raskusteta sisse seada ja annavad neile teavet nende õiguste ja kohustuste kohta vastavalt liikmesriikide põhimõtetele ja õigusaktidele;

3. kutsub liikmesriike üles edendama teavituskampaaniaid, sealhulgas piirkondlikul ja kohalikul tasandil, mis on suunatud naissoost sisserändajatele, et ennetada ja vältida sund- ja korraldatud abielusid, naiste suguelundite moonutamist ja vaimse või füüsilise sunni muid vorme; nimetatud kampaaniad peaksid olema mitmekeelsed ning keelekasutus peaks olema kõikidele arusaadav ja lihtne;

Teisipäev, 24. oktoober 2006

4. palub liikmesriikidel ja komisjonil näha ette spetsiaalselt naistele mõeldud programmide rahastamine, mis annavad teavet ELi sisenemise ja seal elamise eeltingimuste kohta sisserändajatele; kutsub ühtlasi üles tugevdama konsulaar- ja diplomaatilisi struktuure, et tegelda tulemuslikumalt sisserändest tulenevate vajadustega;

5. kutsub sisserändajate organisatsioone üles julgustama eelkõige naisliikmeid, aga ka nende perekondi, tegema aktiivselt tööd, et integreeruda ja kasutada ära vastuvõtjariikide pakutavaid integreerumisvõimalusi, et toetada vastuvõtvate ühiskondade integratsioonialaseid jõupingutusi;

6. rõhutab, et kõigis liikmesriikides ei ole veel rahuldavalt rakendatud direktiivi 2003/86/EÜ, mis annab märkimisväärse võimaluse naissoost sisserändajate diskrimineerivaks kohtlemiseks;

7. kutsub liikmesriike üles riiklike õigusaktide ja rahvusvaheliste konventsioonide alusel tagama naissoost sisserändajate põhiõiguste austamise, eelkõige kaitse orjastamise ja vägivalla eest, juurdepääsu erakorralisele arstiabile, õigusabile, haridusele laste ja võõrtöötajate jaoks, võrdse kohtlemise seoses töötingimustega ning õiguse ühineda ametiühingutega (ÜRO konventsioon võõrtöötajate ja nende perekonnaliikmete õiguste kaitse kohta – 1990), olenemata sellest, kas nende seisund on õiguslik või mitte;

8. kutsub liikmesriike üles kooskõlas riiklike õigusaktide ja rahvusvaheliste konventsioonidega (ÜRO konventsioon võõrtöötajate ja nende perekonnaliikmete õiguste kaitse kohta – 1990) tagama õigusliku seisundita naissoost sisserändajate lastele juurdepääsu haridusele;

9. palub liikmesriikidel tagada kooskõlas ühenduse õigustikuga kolmandate riikide kodanike sisenemisega seotud kahepoolsete tööhõivelepingutega või muul viisil naissoost sisserändajate turvaline õiguslik ning tööalane seisund vastuvõtjariikides ning see, et nad ei kannataks diskrimineerimise all ei soo ega päritolu tõttu;

10. kutsub liikmesriike üles rakendama tulemuslikke meetmeid naissoost sisserändajate vastase vägivalla kõigi vormide vastu võitlemiseks, võimaldades vägivalla ohvritele piisavat meditsiinilist, õigusalast ja sotsiaalset tuge, rakendades neile sotsiaalse rehabilitatsiooni programme, pakkudes seksikaubanduse ohvritele varjupaiga võimalust, arvestades asjakohaselt nende vajadust turvalisuse ja kaitse järele ning andes naissoost sisserändajatele ennetavat teavet seoses nende õigustega vastuvõtjariigis;

11. kutsub liikmesriike üles kooskõlas direktiiviga 2004/81/EÜ võtma autonoomse õigusliku seisundi avalduste läbivaatamisel asjakohaselt arvesse naissoost sisserändajate olukorda, kes on langenud eelkõige füüsilise ja psühholoogilise vägivalla, sealhulgas jätkuva sund- või korraldatud abielude tava ohvriks, ning tagama kõigi haldusmeetmete rakendamist nende kaitseks, mis hõlmab abi- ja kaitsemehhanismide tulemusliku kättesaadavuse; kutsub liikmesriike üles lihtsustama ajutise või alalise elamisloa andmise menetlust seksikaubanduse ohvritele, tuginedes eespool nimetatud protokolli sätetele, mis käsitleb inimestega, eelkõige naiste ja lastega kauplemise takistamist, sellise kauplemise vastu võitlemist ja selle eest karistamist, ja võtma meetmeid erielamislubade andmiseks erakorralistel asjaoludel, et võimaldada õigusliku seisundita välismaalastest ohvritel vägivalla eest põgeneda;

12. kutsub liikmesriike üles tagama, et kolmandate riikidega peetakse läbirääkimisi ja sõlmitakse kahepoolsed kokkulepped kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste harta ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste konventsiooniga, eelkõige seoses isikute seisundiga abielu, lahutuse, lapse hooldusõiguse, hülgamise või polügaamia korral;

13. kutsub nõukogu, komisjoni ja liikmesriike üles, arvestades, et meelelahutus- ja seksitööstuste plahvatuslik kasv pakub naissoost sisserändajatele täiendavaid rändevõimalusi, tõhustama õiguslikku raamistikku, millega naissoost sisserändajatele tagatakse õigus omada passi ja elamisluba ja võimaldatakse kriminaalvastutusele võtmist nende dokumentide äravõtmise eest, kooskõlas nõukogu 24. juuli 2006. aasta otsusega 2006/619/EÜ, mis käsitleb inimestega, eelkõige naiste ja lastega kauplemise takistamist, sellise kauplemise vastu võitlemist ja selle eest karistamist käsitleva protokolli (2000) sõlmimist Euroopa Ühenduse nimel [1];

[1] ELT L 262, 22.9.2006, lk 51.

14. kutsub liikmesriike üles hõlmama oma riiklike tööhõive ja sotsiaalse integratsiooni tegevuskavadega meetmeid naissoost sisserändajates tööturul osalemise toetamiseks, mitteametliku töötamise vastu võitlemiseks, naiste sotsiaalsete õiguste (võrdne tasu, sotsiaalkindlustus, pensioniõigused, jne) austamise tagamiseks, ettevõtluse toetamiseks, selle tagamiseks, et eakamad naissoost sisserändajad ei kannataks vaesuse ja tõrjutuse all, ning tööturu osapoolte ja ametiühingute rolli edendamiseks naiste sotsiaalse ja majandusliku integratsiooni protsessis;

15. kutsub liikmesriike üles tagama naissoost sisserändajatele piisav ja põhiline koolitus keeletundide ning vastuvõtjariigi põhilisi inim-, poliitilisi ja sotsiaalseid õigusi ning demokraatlikke põhimõtteid puudutava teabe vormis, mis hõlbustab nende sujuvat sotsiaalset integratsiooni vastuvõtjariiki ning kaitseb neid diskrimineerimise eest perekonnas ja ühiskonnas;

16. rõhutab eriti naissoost sisserändajate tingimusteta ja koguni prioriteetse juurdepääsu tähtsust haridusele ja keeleõppele, mis on vajalikud eeltingimused tegelikuks integreerumiseks ühiskonda ja tööellu; kutsub liikmesriike üles viima sisserändajatest naistele ja tüdrukutele sisse kohustuslik keeleõpe kui vahend nende integratsiooni soodustamiseks ning kaitsma neid diskrimineerimise eest perekonnas ja ühiskonnas;

17. palub liikmesriikidel edendada noorte naissoost sisserändajate juurdepääsu vastuvõtjariikide haridus- ja koolitussüsteemidele ja edendada nende osalust integreeritud tegevusprogrammis elukestva õppe valdkonnas (2007–2013), mis hõlmab Erasmuse, Leonardo Da Vinci, Comeniuse ja Grundtvigi programme, ning Socratese, Kultuur 2007–2013 ja "Aktiivsed noored" (2007–2013) programmides; arvab, et eriti oluline on tunnustada naiste kutsekvalifikatsiooni ja oskusi (eriti teaduslikke diplomeid) ja tagada neile juurdepääs keeleõppele, mis võimaldab neil paremini integreeruda;

18. kutsub liikmesriike üles edendama naissoost sisserändajate juurdepääsu tööhõivele ja tagama piisava kutseõppe, võttes positiivseid meetmeid, et võidelda kahekordse diskrimineerimisega, mille all naissoost sisserändajad tööturul kannatavad, ning luues neile soodsaid tingimusi juurdepääsuks tööturule ning töö- ja eraelu tasakaalustamiseks, eelkõige kättesaadavate lapsehooldusvõimaluste võimaldamisega;

19. kutsub liikmesriike üles ilmutama erilist tundlikkust, julgustades naissoost sisserändajaid osalema ühiskondlikus ja poliitilises elus vastavuses riiklike õigusaktidega ning nendest tulenevate võimalustega;

20. juhib tähelepanu, et vanemate poolt sisserändajatest tüdrukutele tehtavate takistustega spordis, ujumises ja koolitundides osalemises ei tohi leppida ega vabandada seda kultuuriliste või usuliste põhjustega; kutsub koole ja ametiasutusi üles tagama sisserändajatest tüdrukute osalemine koolitöös ja kindlustama koolikohustuse järgimine vastavalt riigi eeskirjadele;

21. rõhutab, et riiklikud, kohalikud ja piirkondlikud asutused on kutsutud etendama üha laiemat osa naissoost sisserändajate integratsiooniprotsessis ennetava poliitika abil ja kasutama intensiivsemat avatud dialoogi, et suhelda ja teha koostööd sisserändajate kogukondade ja võrgustikega, ning kutsub liikmesriike ja Euroopa Liitu üles toetama neid püüdlusi rahaliselt ja teabevahetuse teel, et eelkõige oleks võimalik tegelda selliste probleemidega nagu majutamine, "getostumine", kuritegevus, juurdepääs avalikele ja sotsiaalteenustele, tervishoiuteenused, lapsehooldus jne, ning rõhutab samuti rolli, mida mängivad organiseeritud sisserändajate kogukonnad ja valitsusvälised organisatsioonid, mis annavad naissoost sisserändajatele nõu, teavet ja toetust;

22. kutsub nõukogu, komisjoni ja liikmesriike üles rakendama kõiki vajalikke meetmeid, et kaitsta naissoost sisserändajate ja tüdrukute õigusi ning võidelda diskrimineerimisega, millega nad puutuvad kokku oma päritolukogukonnas, taunides kõiki kultuurilise ja usulise relativismi vorme, mis võivad rikkuda naiste põhiõigusi;

23. kutsub liikmesriike üles võtma vastu ja rakendama naiste suguelundite moonutamist käsitlevaid konkreetseid õigusnorme või võtma vastu sellised seadused ning andma kohtu alla kõik isikud, kes suguelundite moonutamist teostavad ning kehtestama tervishoiutöötajatele kohustuse registreerida kõik naiste suguelundite moonutamise juhtumid, sealhulgas tegelikud juhtumid ja juhtumid, mille puhul on kahtlus, et suguelundite moonutamine võib toimuda;

Teisipäev, 24. oktoober 2006

24. kutsub liikmesriike üles võtma sõna traditsioonidele tugineva naistevastase vägivalla vastu, mõistma hukka perekonna poolt põhjustatud naissoost sisserändajate ja tüdrukute inimõiguste rikkumised ja kontrollima, milliseid seadusi saab kohaldada perekonnaliikmete vastutusele võtmiseks, eelkõige nn auroimade korral;

25. palub komisjonil, liikmesriikidel ja päritoluriikidel anda oma elanikkonnale süstemaatilist ja vastutustundlikku teavet ELi sisserändepoliitika ja selle väljakutsete kohta, nii mees- kui naissoost sisserändajate võimaluste ja kohustuste kohta vastuvõtjariikides eesmärgiga vältida ebaseadusliku sisserände negatiivset mõju ning naissoost sisserändajate marginaliseerimist ja majanduslikku ning seksuaalset ekspluateerimist vastuvõtjariikides;

26. kutsub komisjoni üles hõlmama määruse ettepanekuga (mis käsitleb ühenduse statistikat sisserände ja rahvusvahelise kaitse valdkonnas) seoses usaldusväärsed näitajad ja võrreldavad andmed naissoost sisserändajate kohta, et anda konkreetne ülevaade nende olukorra ja probleemide kohta, millega nad kokku puutuvad;

27. palub komisjonil viia läbi selle ühtlustatud poliitika ja nende meetmete kvalitatiivne ja kvantitatiivne hindamine, mida on rakendatud naissoost sisserändajate nimel olemasolevate rahastamisvahendite ja programmide kaudu (Euroopa Sotsiaalfond, Euroopa Regionaalarengu Fond, Euroopa pagulaste fond, EQUAL algatus, Daphne programm võitluseks laste, noorte ja naiste vastu suunatud vägivallaga, Euroopa programmid hariduse, tööhõive, sotsiaalse tõrjutuse ja diskrimineerimise vastu võitlemise valdkonnas);

28. tervitab komisjoni algatust avaldada ühise raamprogrammi käigus kolmandate riikide kodanike integreerimiseks Euroopa Liitu juhised integratsioonipoliitika kohta, mida liikmesriigid peaksid järgima, ning märgib, et nendes on selgesõnaliselt määratletud, et võetavad meetmed peavad arvestama konkreetseid sooga ning sisserändajatest naiste, noorte ja laste olukorraga seotud tegureid;

29. kutsub komisjoni üles koguma sooga seotud andmeid sisserände kohta ELi ja korraldama nende andmete analüüsimine Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituudis, et tuua täpsemalt välja naissoost sisserändajate konkreetsed vajadused ja probleemid ning kõige asjakohasemad meetodid nende integreerimiseks vastuvõtjariikide ühiskonda;

30. tunneb heameelt selle üle, et Euroopa Integratsioonifondi üks peamisi konkreetseid ülesandeid on liikmesriikide teenuseid pakkuvate asutuste kohustus parandada viisi, kuidas nad rahuldavad erinevate kolmandate riikide kodanike rühmade, sealhulgas naiste ja laste vajadusi; nõuab selles tegevusraamistikus tasuta nõustamisteenuste pakkumist naissoost sisserändajatele naiste õiguste, tervishoiu, seksuaal- ja soojätkamisõiguste, tööhõive ja muude sellega seotud küsimuste valdkonnas;

31. tunneb heameelt eespool nimetatud Euroopa Liidu Nõukogu poolt vastuvõetud ühiste integratsiooni aluspõhimõtete üle, mis kujutavad endast ühtset soovituste kogumit, mis peaks olema ELi integratsioonipoliitika alus ning kutsub eesistujariiki Soomet üles pidama neid põhimõtteid oma tegevuskavas esmatähtsaks;

32. tervitab otsust nimetada 2007. aasta võrdsete võimaluste Euroopa aastaks ja 2008. aasta kultuuridevahelise dialoogi aastaks, mida tuleks kasutada selleks, et tõsta teadlikkust naiste ja tüdrukute vastu suunatud diskrimineerimise (põhiõiguste rikkumise) suhtes ning anda ühiskonnale laiaulatuslikumat teavet naissoost sisserändajate seisundi ja rolli, nende kultuuri ja nende püüdluste kohta vastuvõtjariikides; märgib, et tegemist peaks olema kahepoolse protsessiga, mis hõlmab sisserändajate teavitamise soodustamist ja naissoost sisserändajate osalemist Euroopa sotsiaalüritustel;

33. mõistab hukka sundabielud ja kutsub liikmesriike üles kehtestama riiklikes õigusaktides meetmeid, mille eesmärk on anda kohtu alla liikmesriigi kodanikud, kes võivad püüda korraldada või aidata kaasa sundabielu korraldamisele ka siis, kui sundabielu korraldatakse väljaspool liikmesriigi territooriumi;

34. kutsub nõukogu ja komisjoni Euroopa ühtse sisserände- ja varjupaigapoliitika raames üles lisama varjupaigaõiguse taotlemise põhjuste hulka ohu langeda naiste suguelundite moonutamise ohvriks kooskõlas ÜRO Pagulaste Ülemkomissari avaldatud rahvusvaheliste suunistega, mis kinnitavad, et pagulaste rahvusvaheline määratlus "hõlmab sooga seotud nõudeid";

35. nõuab tungivalt, et liikmesriigid, mis ei ole seda veel teinud, tagaksid, et nende kriminaalkoodeksi alusel kohaldatakse tulemuslikke ja hoiatavaid karistusi naiste ja laste vastu suunatud kõigi vägivallavormide suhtes, eelkõige sundabielude, polügaamia, nn auroimade ja naiste suguelundite moonutamise korral, ning suurendaksid politsei- ja õigusasutuste teadlikkust nendes küsimustes;

36. märgib murega, et liikmesriikides on seaduslikuks tunnistatud polügaamilised abielud, ehkki polügaamia on keelatud; kutsub liikmesriike üles tagama, et polügaamia oleks jätkuvalt ebaseaduslik; nõuab tungivalt, et komisjon kaaluks polügaamiliste abielude keelustamise lisamist oma ettepanekusse, mis käsitleb eeskirjade kehtestamist abieluasjades kohaldatava õiguse kohta;

37. kutsub liikmesriike üles jõustama kõigi inimeste võrdsust tagavat poliitikat, nagu pagulaste staatusega seotud 1951. aasta konventsioon, et liikmesriikide poolt ebaseadusliku rände vastu võetud meetmed oleksid täielikult vastavuses mittediskrimineerimise põhimõtetega;

38. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

P6_TA(2006)0438

Ühenduse vahendite sissenõudmine

Euroopa Parlamendi resolutsioon ühenduse vahendite sissenõudmise kohta (2005/2163(INI))

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse komisjoni valget raamatut oma reformi kohta (KOM(2000)0200), eelkõige tegevust 96 puudutavat osa, mis käsitleb põhjendamatult eraldatud vahendite tõhusamat juhtimist;

— võttes arvesse komisjoni teatist ühenduse kulude tsentraliseeritud haldamisest või haldamisest koostöös liikmesriikidega tekkinud ühenduse nõuete sissenõudmise parandamise kohta (KOM(2002)0671);

— võttes arvesse komisjoni aruannet nõukogule ja Euroopa Parlamendile vastastikuse abistamise sätete kasutamise kohta teatavate lõivude, tollimaksude, maksude ja muude meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel (KOM(2006)0043);

— võttes arvesse oma 8. aprilli 2003. aasta resolutsiooni 2001. aasta eelarve täitmise kohta [1], eelkõige selle lõikeid 39–43;

— võttes arvesse oma 29. jaanuari 2004. aasta resolutsiooni 2001. aasta eelarve täitmise tulemuste kohta [2], eelkõige selle lõikeid 7–9;

— võttes arvesse oma 21. aprilli 2004. aasta resolutsiooni 2002. aasta eelarve täitmise kohta [3], eelkõige selle lõiget 7;

— võttes arvesse oma 12. aprilli 2005. aasta resolutsiooni 2003. aasta eelarve täitmise kohta [4], eelkõige selle lõikeid 83–85;

[1] ELT C 64 E, 12.3.2004, lk 199.
[2] ELT C 96 E, 21.4.2004, lk 112.
[3] ELT C 104 E, 30.4.2004, lk 640.
[4] ELT C 33 E, 9.2.2006, lk 169.